

II. d. 107.
4671

Cim. 4671

EPITHALAMION,

de nuptiis

Illustris & Magnifici Domini
ALEXANDRIMYSZKOWSKI
de Myrow,

Et

ELISSÆ, Filia Illustris. CHRIS-
TOPHORI KOMOROWSKI

de Komorow, Comitis Liptouia Ara-
uiaq, Domini in Zywiec, Castellani
Sandecen. &c.

A IOANNE OSTROWSKI.

CRAC. In Officina Tac. Sibeneycher.

Anno 1528.

Poem.

Ad Illustrem Comitem Nicola-
um Komorowski sponsæ fratrem.

Claris Nicoleus nate parentibus,
O et praesidium dulce decus meum,
Cuius Castalis ora liquoribus
Tinxerunt teneri Pegasides Deae,
Dum latè peragrans Germaniæ solum:
V'sus Dedalea Palladis es viris.
Clarum nomen auorum tibi non deest,
Nam dignum celebri stemma virotenes
Cissam, Danubium, flumine cum Sava,
Zoardus quod origo tuæ domus,
Turgenti ense Canino caput absulit,
Hinc ergo arma geris latiferum Canem.
Virtus nota tuæ gentis apud Dacos,
Hunnos, et Valachos, atq; Podolios,
Quare nostra tui Musa memor diu,
Te dignis Dominum laudibus eubet:
At nunc versiculos accipe pauculos.

EPITHA

Cim. 3u. 4671

EPITHALAMION.

Dum noua constitui cōubia ludere versu,
Atq; maritalis pacta referre thori.
Adsis Melpomene, & vires concede ca-
Nā sine te nullū suscipiemus opus. Inēti
Exue seuerum, suauemq; assumito vultum,
Liberiore moue plectra sonora manu.
Cinge caput myrto, sic tempus postulat & res,
Exornentq; tuas floridaserta comas.
Carmina de thalamis, tenui meditemur auena,
Qualia vel sponsus vel noua nupta legat.
Venit enim tempus, quo Komorouia virgo
MYSZKOVII clarum debet in ire thorum.
En Deus hanc lucem rutilo tibi misit ab axe
Inclite MYSZKOWI, qua tua vota tenes.
Quæq; tui casto flagrauit amore libenter,
Iam venit in thalamos, dulcis ELISSA tuos.
Cur Hymenæe tuo citius non fungere dono?
Huc ades, & ludens huc Hymenæe veni.
Te sine namq; raturum nil fiet, te sine frustra
Ambo ineunt socij fœdera fausta thori.
Te sine nullus amor perstabit, nulla voluptas,
Et thalamus, felix te sine nullus erit.
Quare age, odoriferis præcingeq; tempora sertis
Sume nouas thædas, atq; Hymenæe veni.

A ij

Coniu-

Coniugij leges tu confirmare perenni
Debebis ritu, lapsus ut Hesper erit.
Ecce quid aspicio insignes fulgentibus armis?
Quid populi tota plausus in vrbe fremit?
Hymen, ô hymenæe, hymen, hymenæe sonantunt
Iam dederunt raucum tympana quassa sonum.
Impleruntq; tubæ magnis clangoribus arcem,
Quæ ZYWIEC celebri nomine dicta iacet.
Cōminus accelerare & equestres pandere turmas,
Incipiunt agiles ad noua festa viri.
Dextera iam dextræ iungetur, vterq; subibit
Vincula, consuetæ religionis opus.
Hæc vbi festiuo thalami de more geruntur,
Tunc Patria ad sponsum talia verba dedit.

Patria ad Sponsum.

O Heros iuuenis, generoso prodite partu
Vnica Sarmatici gloria, lausq; soli.
Cuius auita domus toti notissima regno,
Protulit insignes Marte potente viros.
Non memorabo Petrū. qui me persepe labantem
Prouidus à multis extulit ipse malis.
Quiq; huius tenuit faustè moderamina cleri,
Quem fouet à primo condita terra C R A C O.
Nolo Palatinos referam, quæis cura suprema
Publica priuatis postposuisse fuit.

Nomina

Nomina vel speciosa quibus Castella dedere,
In regno quorum copia magna meo.
Nonne satis dignis celebrabitur ille Camænis
Quo W O I N I C Z gaudet præside terra dato.
Hæc animo recolens maiorum gesta tuorum
Incipies simili condicione sequi.
Hinc imitanda petes exempla domestica vitæ
Seu te læta quies bellaue saua præment.
Plura loqui licuit, sed te ducturus ad aras
Hymen expectat, mater & ipsa Cypri.
Interea gladium, galeam, cristasue minantes
Munera parua quidem me tibi dante cape,
Strenuus ergo geras animum curamq; virilem
Nec virtute tibi quid prius esse putes.
Sic tibi consortiq; tuæ felicibus assit
Tædifer auspiciis teq; tuosq; beet.
Sic vos alma suo genitrix Aeneia cesto
Iungat, & amborum pectora nectat amor.

Chorus Musarum.

En ut eat lepidis circumdata sponsa cateruis,
En ut eant faciles ære nitente chori.
Sis Hymenæe bonus, sint tædæ læta iugalis
Omina, sint socij fædera fausta thori.
Sponsa tamen reliquis formosior omnibus vna
Incedit medio conspicienda choro.

A. iij

Cuius

Cuius & ingenui mores vultusq; decori
Vix possunt numeris ut meruere cani.
Os cuius roseum, pudibundaq; lumina, vix ut
Sint nitidi stellis æquiparanda poli.
O quam lucentum sit gratia rara genarum
Ac si quis niueum sanguine tingat ebur.
Quantus inest mēbris decor omnibus, ipsa Dione,
Aut Venus huic cæston tradidit alma suum.
Iuppiter hanc Danaë præponeret, optima quāvis
Fæmineum Danaë dicta sit esse decus.
Digna KOMOROVIO tam claro digna parente
Filia, qua genitrix esse superba queat.
Cōiuge MYSZKOVIO dignissima sola marito,
Quo quid in his terris gratius esse potest?
Hic genus insigni deducit sanguine, cuius
Perpetua celebris laude propago viget.
Huic nuptura viro fortunatissima iure
Diceris, o summo digna puella Ioue.
Dij tibi diuitias dederint, & læta cubilis
Gaudia fortunent, coniugiumq; tuum.

Calliopus.

Vesper adest Musæ, lætisq; exacta choreis
Candida feruenti celsit ab axe dies.
Nox ruit & toto splendescunt ignea cælo
Lumina, sidereus fulgor in orbe micat.

Iamq;

4
Iamq; faces veniunt famuli portare parati
Iamq; frequens crebris ignibus aula micat.
Hymen, o hymenæe, hymen ades o hymenæe
Officio præsens indiget hora tuo.
Ecce venit, date cuncta locū, Deus ecce vocantes;
Audiit, ad munus letus it ipse suum.
Ipse facemq; tenet. Tyrio Velatus amictu,
Qua venit ambrosio spirat odore locus.
Intorquens oculos, tandem cum vidit ELISSAM
Virgineos (fatur) desere sponsa choros.
Quid opus est lachrimis. Ah parce tenerim aparce
Pulchra quid effusis fletibus ora rigas?
Non te detineat roseus pudor. I, pete lectum
Sponsus & ipse vocat, tu meus ardor ades.
Quid iuuat ardentem multum torquere morado?
Accede ad sponsum, siciubet ipse parens.
Et vos legitimo dum fædere numina iungunt,
Viuite concordī pectora vineta thoro.
En Hymenæus abit, thalamus iam clauditur intus,
Et mihi dixit Hymen, hæc cecinisse sat est.
Non prius inde tamen discedens Musa fileto
Donec vtriusq; optes, ut queat esse parens.
Vnanimiq; thoro viuendo molliter, annos
Illa Sybillinos, Nestoris ille ferat.

Chorus

Chorus Virtutum, ad sponsæ Parentem.

Si te condigno versu celebrare velimus,
Ilias est eius longa futura rei.
Non tibi nobilitas, non clarum nomen auorum
Et comiti meritum non tibi stemma deest.
Notus es Orphei bellans in saltibus Æmi,
Notus, & Hesperia clarus ubiq; plaga.
Clemens esse soles rectis & fontibus atrox
Nomen ob id gratum Christi ferentis habes,
Hæc tibi gratantes Genero, nataq; dicamus
Carmina pauca quidem, lætus at illa cape.

